

Editörün Notu: Okumakta olduğunu yazı “Kadınların Özgürleştirilmesi ve İnsanlığın Kurtuluşu için Deklarasyon”dan bir parçayı içermektedir. Yazının tamamını orjinal dilde okuyabilmek için linke tıklayın: <https://revcom.us/a/158/Declaration-en.html>

ÖZGÜRLÜK BARIYERLER

1-ABD EMPERYALİZMİ VE İSLAMİ TUTUCULUK: “İKİ ŞEKİLDE KAYBEDEN” BİR SEÇİM VE ÖLÜMCÜL BİR TUZAK

Bu yanlış görüşler arasındaki en kötüsü, muhtemel tüm toplumlar içinden en iyi olarak ABD emperyalist demokrasisini öven ve ABD ordusunu kadınları özgür kılacak bir şampiyon olarak sunan görüşlerdir. Kadınların taşlanarak öldürüldüğü, evlerinde kilitli ve başlarından ayaklarına kadar çarşafalarda tutulduğu İslami tutuculuğun katlanılmaz dehşetlerine “Amerikan yaşam tarzının” üstünlüğünün “kanıtları” olarak işaret ederler. Ve ABD’nin toplu yağma, ölüm ve yıkım aracının bir parçası olan Dışişleri Bakanı Hillary Clinton gibi kadınların itibarına, kadınların eşitliğinin gerçekleşmesine doğru büyük bir adım olarak işaret ederler.

Gerçekte ise kadınlar için, ya da daha geniş olarak insanlık için, ABD emperyalizmi ve İslami tutuculuk arasında bir “seçim” yoktur. Kadınlar emperyalist ülkelerde zapt edilip baskı altında tutulmakla kalmıyor, ayrıca ABD’de İslam vaizleri kadar gerici, kadın düşmanı ve “ortaçağdan kalma” olan ve günümüz dünyasının en baskıcı gücü olan ABD emperyalizminin fanatik savunucuları ve savaşçıları olan Hıristiyan faşistlerin de artışı fenomeni göze çarpar.

Dahası, kadınların özgürlüğü emperyalist bir ordunun silahları, postalları ve savaş gemileriyle alınmaz. 8 Mart Kadın Örgütü’nün (İran-Afganistan) yakın zamanda yaptığı bir açıklama bunu oldukça güçlü şekilde gösterir:

“ABD emperyalizmi, ‘teröre karşı savaş’ ve ‘kadınların özgürleştirilmesi’ adına Afganistan ve Irak’ı işgal etti. Sonucunda da Afganistan ve Irak halklarına terör yağdı ve tüm ataerkil, kabilesel ve dini otoriteleri güçlendirdi. ABD Irak’ı işgal etmeden önce kadınlar daha eşit bir statüye sahipti. İslami tesettür [baş örtüsü] olmadan şehirlerde özgürce hareket edebiliyorlardı.”

Bugün, ABD işgali altındaki Irak, Basra’da insanların karısı veya kızını “töre cinayeti” ile katletmeleri için birilerini kiralama ücreti yalnızca 100\$.

Çok farklı görünseler de bir yandan İslami tutuculuğun mecbur kıldığı çarşaf da, diğer

yandan “modern” kapitalist toplumda kadınlara “seksi iç çamaşırı” olarak kapsamlı bir şekilde reklamı ve tanıtımı yapılan “tanga” da kadınların küçük düşürülmesinin çirkin sembolleridir. Temel ortak noktaları, ikisinin de baskının korkunç türlerinin görüldüğü bir dünyanın, genel olarak kapitalist emperyalizminin hakim olduğu, tersine çevrilmesi ve radikal şekilde dönüştürülmesi gereken bir dünyanın dışavurumları olmasıdır.

Dünyada milyonlarca kişinin yaşamını gittikçe artarak şekillendiren bir fenomen hakkında konuşurken Bob Avakian’ın da belirttiği gibi:

“Burada bir biriyle rekabet halinde gördüğümüz şey, bir yanda Cihad, öbür yanda McDünya/McHaçlı-Seferi, yani ezilen ve sömürgeleştirilen insanlığın tarihsel açıdan miadı dolmuş katmanlarına karşılık emperyalist sistemin tarihsel açıdan miadı dolmuş yönetici katmanlarıdır. Bu iki gerici kutup, birbirine karşı çıktıklarında bile birbirini besleyip büyütülmektedir. Bu ‘miadı dolmuşlar’dan biriyle birlikte saf tutarsanız, her ikisini de güçlendirmiş olursunuz. ”

Bu iki ‘miadı dolmuşlar’ arasından açık arayla insanlığa en çok zarar veren ve en büyük tehdit oluşturan, özellikle de ABD’nin emperyalist yönetici sınıflarıdır. Hatta egemenliğin yol açtığı büyük parçalanma ve bozulma ve emperyalizme bağlı olan ve hizmet eden yerel hükümetlerin rüşvet alma ve şiddetli baskıcılık özellikleri olan Ortadoğu, Endonezya ve diğer yerlerdeki emperyalist egemenliğin kendisi tüm bunlara karşılık olarak gerici olmasına rağmen İslami tutuculuk ateşine körükle gitmektedir.

Feminist kimliğini, ABD’nin vahşi emperyalist saldırganlığını meşrulaştırmak için kullanan herkes ahlaken çökmüş demektir. Eğer bunu yaparken gerçekten kararları verenlerin onların ne düşündüğünü umursadığı şeklinde kendilerini kandırmayı başarabiliyorlarsa, cezai ehliyetleri de pek tabi alınabilir.

Acil olarak gereken şey, bu İKİ gerici ve miadı dolmuşlar güçlere karşı koyan başka bir yol sunmaktır. Bu tarz hareket ve güçlü direniş ABD’de ne kadar öne çıkarsa o kadar nefes alacak alan verecek ve dünyanın oldukça haklı olarak ABD emperyalizmine karşı nefret yuvası olan kısımlarından hakiki devrimcilere inisiyatif verilecektir.

Ve her şeyden önce gereken şey, kapitalizm-emperyalizm ve tüm gerici ve modası geçmiş sistemleri ve bağıntılarını ...insanlığın yarısının diğer yarısına boyun eğdiği, küçük düşürüldüğü, yağmalandığı ve soyulduğu tüm yolları...insanların kitleler halinde çürümüş ve katil bir sistem tarafından köle edildiği ve zulmedildiği, bir avuç insafsız sömürücünün hükmettiği sistemi süpürüp temizleyecek bir devrimdir.

Tartıştığımız gibi, kapitalizm özellikle de bu fazlasıyla global kapitalist emperyalizm çağında dünya çapında bir istismar sistemidir. ABD gibi ülkelerde bahsi geçtiği şekilde “modern” ve “demokratik” kapitalizm kendi sınırları içindeki insan kitlelerinin istismarı, hâkimiyeti, itaati, küçük düşürülmesi ve yabancılaşmasını hem kapsar hem de bunlara dayanır ve bir kez daha özellikle de Üçüncü Dünyada bunun daha da ekstrem şekillerine dayanır. Emperyalist “anavatanında” bunun daha “modern” ve “demokratik” formlarını “ıslah etme” ya da “mükemmelleştirme” veya “vatanda” baskı bağlarını temelden değiştirme çabaları kökünden kazınamayacaktır.

Daha da kötüsü, emperyalist yöneticileri istismar ve yağma imparatorluklarını güçlendirme ve genişletme çabalarında destekleme karşılığında, “en iyi ihtimalle” emperyalist ülkede baskı gören ve ayrımcılığa maruz kalanların bazılarının durumlarının iyileştirilmesi için pazarlık yapabilme amacıyla dünyanın kalanının yağmalanmasına katılmak üzere her zaman niyetli olmasa da sapkın bir girişime yol açacaktır. Yalnızca kadınlara ve diğer baskı gören kişilere özgürlük getirmekte başarısız olmakla kalmayacak, sistemin ağza alınmaz suçlarına ortaklık etmeye ve/veya gözünün açılmasına ve moral kaybına yol açacaktır. Bunun temel nedeni: Bu kapitalist-emperyalist sistem, daha “geleneksel” olan da daha “modern” olan da istismar ve baskı bağlarıyla kurulmuş ve köklenmiştir, bu bağlar olmadan yapamaz.

Tüm bunları ortadan kaldırma potansiyeline sahip değildir, aksine bunların ana kaynağıdır ve günümüz dünyasında bunları devam ettiren ve uygulayan ana güçtür.

2-YETER, YETTİ ARTIK ANNELİK TARİKATI!

Geleneksel ahlakı geri getirmeye çalışan dindar faşistler ve yönetici sınıftan gelen otuz yıllık saldırının ardından “kadın hareketi” gittikçe annelik etrafındaki bir tarikatla bağdaştırılmıştır. Bu burjuva feministler kürtaj konusunda savunmacı hale gelmiş ve hatta bir sonraki feminizm “dalgasını” “annelerin hakları” için bir savaş olarak şekillendirmeye başlamıştır.

Ancak, bazı kadınların-özellikle de fakir ve/veya baskı gören azınlıklara ait kadınların-kısırlaştırılmaya kandırıldığı veya zorlandığı, diğer bir deyişle çocuk sahibi olma kabiliyetinden mahrum bırakıldığı birçok vaka olsa da-ve buna karşı da aktif şekilde mücadele edilmeli ve savaşılmalıdır-günümüz dünyasında kadınların baskı görmesi açısından esas sorun kadınların çocuk sahibi olma hakkına saldırılması değildir. Milyonlarca kadın mütemediyen rızalarına aykırı olarak anneliğe zorlanıyor! Bu kadınların, gömülme tehlikesi altında olmadan tamamen özgür insan olma haklarıdır.

“Kadınların anne olarak saygı görmesi hakkı” için savaşmak, kadınların tam ve eşit insanlar

olarak görülmesi için savaşmakla aynı DEĞİLDİR. Kadınların esas rolünün çocuk yetiştiricisi olduğu düşüncesinden vazgeçene kadar-özellikle de bu fikri savunuyorsanız-en iyi niyetinizle bile olsa yalnızca kadınlara ve çocuklara karşı sonlandırmayı istediğiniz dehşetleri ve zorbalıkları desteklemekle kalırsınız.

Anneliğin “kutsal” bir yanı yoktur. Kadınların çocuk doğurmadaki zorunluluktan doğan biyolojik rolü, insanların çoğunlukla yoksul yaşadığı insan toplumlarındaki en erken iş bölümlerini şekillendirmiştir. Ardından binlerce yıl boyunca sınıf toplumunun farklı şekillerinde bu iş bölümü aileler, gelenekler ve devlet tarafından uygulanan baskıya ve zapt etmeye dönüşmüştür. Ve bunu dini batıl inançlar ve erkek üstünlüğü ideolojisi desteklemiştir. Ama günümüzde kadınların çocuk doğurmadaki biyolojik rolünün hayatlarının ya da daha geniş olarak kadının toplumdaki rolünün belirleyici bir kısmı olması gerektiği zamanları çoktan geçtik. Bu çok iyi bir şey!

Kadınların çocuk yetiştirmede erkeklerden daha ilgili olması daha “doğal” değildir. Yalnızca toplumların binlerce yıldır düzeninden ve insanların doğumdan itibaren usanmadan beyinlerinin yıkanmasından dolayı öyle görünüyor. Çocukların büyümesinin ve gelişmesinin tek veya en iyi yolu, kadınların birincil bakıcı olarak rol aldığı çekirdek aile birimlerinde olması gibi bir durum yoktur. İnsanlar arasındaki pozitif bağlar, genler veya hormonlarla kurulmaz. Şefkat ve yakınlıkla, dinleme ve empatiyle, öğretme ve öğrenmeyle, zorlukları, neşeleri, acıları, mizahı ve keşif sürecini paylaşmayla kurulur. Bunların hepsi genel olarak insanların özellikleridir-veya olabilir-ve tek bir cinsiyetin uzmanlık alanı-ya da görevi-olmamalıdır.

Annelik bayrağı feminizmin “yeni dalgası” olarak asıldığında yeter deme zamanı gelmiştir! Bu durum, “çocuklarına öncelik verdiği” konusunda ısrar eden yüksek güçlü bir rol model kariyer kadını olan Michelle Obama gibi bir kılıkta olabilir. Ya da gişe rekorları kıran Juno filmindeki kürtaj yerine arsızca çocuk sahibi olmayı seçen, ardından da bu bebeği eğer anne olamazsa sonsuza kadar tatmin olamayacağını hisseden bir kadına vererek kahraman olarak sergilenen lise öğrencisi kurgu karakteri kılığında da olabilir. Mesaj sürekli iletiliyor: annelik bir kadının özüdür, kadını tanımlayan en büyük başarısıdır. Bu eski zırvalıklarla aynıdır-1950’lerdeki boğucu hayatın biraz değişmiş, kısmen “güncellenmiş” hali ama aynı gerici paketi taşımaya devam ediyor.

Yeni bir standardın belirlenme zamanı geldi de geçiyor. Kadınların biyolojilerine, çocuk yetiştirmeye, erkeklere itaatine ve erkek üstüncü yargı ve suçlamaya hapsini de kapsayan diğer her şeyi katmadan annenin rolünü kadınlar için tanımlayıcı ve en yüksek statü olarak tutmak mümkün değildir. Kadınların-ve bir bütün olarak insanlığın-özgürlüğünü içtenlikle isteyen herkes annelik tarikatından kesin şekilde ayrılmalıdır. Kadınlar, erkeklerle aynı

eşitliğe ve toplumun her küresine tam katılıma hakkı olan insanlardır ve bu şekilde değer görmeli ve kendi kimliklerini bulmalıdırlar.

Bir kez daha, bir kadının çocuk sahibi olma - ve evlenme - üzerine karar verme hakkı ve özgürlüğü ve bir kadının eş ve anne olma açısından amacının ve değerinin belirlenmesinin boğucu kısıtlamalarından kurtulabilmesi, kadınların birçok açıdan kölelerle eşdeğer bir statüden özgürleşebilmesi, radikal şekilde farklı bir dünya ve kadınlar ve bütün olarak insanlık için çok daha iyi bir geleceği düşünmesi ve gerçekleştirmesi için büyük önem taşır.

3-BASKI ALTINDAKİ İNSANLAR İÇİN, “GÜÇLÜ AİLELER” ANAHTAR DEĞİLDİR

Baskı altındaki insanların şu anda “başında baba olan aile birimlerine” ihtiyacı olduğuna dair geniş bir inanç vardır - bu inanç Barack Obama’yla başlayarak yönetim sınıfının sözcüleri ve çeşitli “rol modelleri” tarafından tekrarlanmaktadır.

Bu konuya Partimizin beyanında değindik “Siyahilere Yapılan Baskı, Bu Sistemin Suçları ve İhtiyacımız Olan Devrim”<https://revcom.us/a/144/BNQ-en.html>

“Geçtiğimiz birkaç yıl içerisinde pek çok Siyahi erkeği ailelerinden kopararak cezaevine atıldı, siz bu yazıyı okurken yaklaşık olarak milyonlarcası, toplumun geri kalanından tecrit edilmiştir ve bu, bu sistemin çalışma şeklinden de dolayı yaşanan bir durumdur ve siyahi aileleri yıkıma uğratmaktadır. “Stabil, iki ebeveynli” aileler için ekonomik temelini altı oyuldu. Her Siyahi babanın her bir Siyahi çocuğun bakımında aktif olarak rol almasını sağlayabilirdiniz, ancak şu gerçek var olmaya devam ederdi: bu sistem milyonlar ve, babaları olsun ya da olmasın, milyonlarca genç için bir gelecek vaat etmiyor.

‘Stabil, iki ebeveynli’ ailenin bu problemi çözeceğini gerçekten düşünüyorsanız, KKK terörünün hakim olduğu yıllara, linçlere ve Güneyde Jim Crow ırkçılığına dönüp bakın. O zaman Siyahi ailelerin büyük çoğunluğu geleneksel iki ebeveynli ailerdi. Ancak bu durum beyaz üstünlüğünün ve kapitalist istismarın ve baskının yıkıcı etkilerinin önüne geçemedi.

“Ancak bu açıklama-olmayan ifade ile ilgili çok daha derin bir problem bulunmaktadır: bu görüş baskı altına alınmış insanları baskının zincirlerini daha da güçlendirecek ve özgürlükten uzaklaştıracak olan bir görüşe sürüklemektedir...’Erkeği ailenin reisi olarak görmek, bu durumun kadın için ne anlama geldiği gerçeğinin üzerini örtmektedir - bu ona ailenin ‘kutsal sınırları’ içerisinde ‘tercih edilen’ olsun ya da olmasın tam anlamıyla bir köle gibi davranıldığı, dövüldüğü, istismar, ihanet edildiği, saldırıya ve tecavüze uğradığı gerçeğidir (ki sıklıkla tüm bunlar gerçekleşir). Bu konunun derinlerine indiğinizde ‘erkeğin meşru rolü’ saçmalığı yalnızca laftan ve özenti bir köle sahibi olma mantalitesinden ibarettir.

Ve sokaktaki 'sürtükler' ve 'fahişeler' şeklindeki diğer konuşmalar... 'ibne' kelimesi ile eşcinsel insanlara karşı yöneltilen tüm bu öfke, cinsel arzuları 'normdan' farklı olan tüm kişilere edilen zulümler, gerçek zorbalıklar ve hatta cinayetler... tüm bunlar da aynı şekilde aynı bozuk, yıkıcı zihniyetin ürünüdür.

"Buna ihtiyacımız yok—ve bu durum bizi asla özgürlüğe ve daya iyi bir dünyaya ulaştırmayacak!! Komünist devrim toplumun Siyahi aile oluşum yollarına koyduğu engelleri ivedilikle ortadan kaldırırken, bunu kapitalist toplumlardaki aileleri domine eden geleneksel bağlar ve fikirlerle değil; eşitlik, karşılıklı sevgi ve saygı çerçevesinde- değil, bütün bir toplumu değiştirmek temelinde kadını her alanda özgürleştirerek yapar. Siyahi erkekler ve diğer erkekler aile içerisinde kadın ve çocuklar üzerinde baskı kurmak için "haklarını" "kullanmak" için sıraya dizilmek zorunda değiller- bütün insanlığı özgür kılmanın bir parçası olarak kadınla eşit şekilde birlikte ayağa kalkmaları gerekmektedir.

"Ve Siyahi çocuklar 'erkek rol modellerine' ihtiyaç duymamaktadır, ihtiyaç duydukları şey onları hayatın her noktasında sınırlayan bu noksan koşullara bir son verilmesidir. Devrime ve devrimci rol modellerine ihtiyaçları vardır, kadınlara olan ihtiyaçları erkeklerden daha az değildir. Kadın ve erkeği karşılıklı saygı ve eşitlik içerisinde gördükleri, uğruna savaşını verdiğimiz, kız çocuklarının tecavüz, aşağılanma veya istismar edilme korkusu yaşamaksızın güçlü şekilde büyüdüğü, hiçbir çocuğun 'gayrimeşru' olarak addedilmediği, ve - herkes gibi - erkeklerin de bu kabus dolu dünyanın en ufak zulmüne dahi dahil olmak yerine hayatının anlamını tüm toplumun devrimci değişiminin iyileştirilmesine katkıda bulunarak bulunduğu bir dünyayı yansıtan bu modeli görmeye ihtiyaçları var."

4-CİNSEL OBJE OLMAYI "SEÇMENİN" ÖZGÜRLÜKLE BİR İLGİSİ YOKTUR

1960'ların ve 70'lerin en büyük sorunlarından birisi de kadın cinselliğine atfedilen utanç ve namus lekesinin uygulanması idi. Söylendiği gibi "cinsel devrim" pek çok olumlu yöne sahiptir - kadın cinselliği, kadın vücudu, eşcinsellik ve hatta bir kadının cinsellikten açık şekilde zevk alması ve kişinin kendini küçük görmeksizin kendi cinselliğini keşfetmesi üzerinde sağlıklı bir açık görüşlülüğe teşvik etmiştir.

Aynı zamanda bu durum ataerkilliğin ve kapitalizmin metalaştırdığı her şeyde, cinsellik dahil olmak üzere, geniş bağlamda yer almaktadır. Bunun bir sonucu olarak bu konunun büyük bölümü çarpıtıldı ve kısmen yaşlı erkek egemenliğinin süslenmiş bir formuna dönüştürüldü. Pornografi önü alınamaz hale geldi ve daha vahşi, küçük düşürücü ve sadisttik hale gelmesine rağmen "saygınlık" havasına büründü. Cinsel objeleştirmeden ve samimi bir şekilde kullanma ve istismar etmeden birlikte kurtulmak yerine kimileri buna kadınların "haklarını" savunarak katılmaktadır. Bu duruma karşı çıkanlar "tutucular", "bağnazlar" ve

“püritenlerdir”.

Günümüzde, elit kolejlerden şehirlerdeki ortaokullara kadar tüm erkekler açık bir şekilde “sürtüklerden önce dostlar gelir” (bros before ho’s) prensibini açıklamaktadır. Kız çocukları eğer akranlarından geri kalmak istemiyorlarsa gündelik ilişkiler ve “anlamsız” oral seksler (her zaman erkeğin terimi ile) bağlamında yerlerini bulmak zorunda olduklarını erkenden öğreniyorlar. Çok da fazla derinlere inmeden gerçek anlaşılmaktadır ki “gönüllü” olarak buna katılmayan kadınlar kendilerini sıklıkla baskı ile mecbur edilen ya da bir şeyi yapmaya zorlanan tarafta bulmaktadır, sıklıkla kendilerinin küçük düşürücü fotoğrafları ya da videoları yayılır ve kameralı telefonlar ve Facebook üzerinden kendilerine katıla katıla gülünür.

Bu olaya katılan erkek çocuklarının sırtı sıvazlanırken, ya da yaptıklarına bahane bulunurken (“Erkek çocuğudur yapar”), kız çocukları ayıplanır, izole edilir ve kendilerini değersiz hissetmeye zorlanır. Bu ayıp kız çocuklarının değerinin bekarrete indirgeyen ve babalara kızlarını daha sıkı kontrol etmeleri ve daha iyi takip etmeleri konusunda vaazlar veren Hristiyan kökten dincileri tarafından acımasızca körüklenir, yağmalanır. Bir de daha sofistike gibi görünen ancak oldukça karışık olan “post-feminist” jenerasyonu vardır, Sex in the City tarzı “kadın başarısı” ve kadın birleşmesi üzerinden yükselmektedir.

Ancak saçma şekilde pahalı ayakkabılar alma, oldukça başarılı finans şarlatanları ile yatma ve sözde “kız arkadaşlarına” sonu gelmeyen bir şekilde takıntılı olmanın kadını bir şekilde “güçlendirdiği” fikri açıkçası sadece utanç verici olabilirdi - eğer bu kadar zehirleyici olmasaydı. Tüm bunlar genç kadınları boş, sığ, dar görüşlü, bencil/dalgın hale getirmekte ve dünyaya olduğu gibi, kadın olarak ikinci sınıfta olmalarından da en ufak bir rahatsızlık duymamalarına neden olmaktadır.

Bir süreliğine - bu “ seçimin” kendilerini ve diğer kadınları erkek egemen bir düzende küçük düşüren koşulları yerine getirme koşuluyla kendilerini bir şekilde güçlü kılacağına inandırabilmektedirler. Ve dahası kadınların bedenleri ve cinsel çekicilikleri ile değerlendirilmeleri gerektiği görüşünü yücelten bir dünya olmaksızın- ve bu dünya kadınların sınır ötesinden yığınlar halinde köleler olarak genelevlere, ABD birlikleri için “umumi tuvaletlere” ve sipariş ile satılan gelinler olarak nakliyesi koşulu üzerinden büyümektedir - “seksi olma” veya “kendi bedenini cinsel obje olarak görme” hakkını kazanamazsınız. Kimse bu durumla barışmamalı ya da bu durum içindeki yerini bulmamalıdır.

“Güçlü olmanın” bu alçaltıcı tanımının yanı sıra bu illüzyon ABD gibi ülkelerde yaygın şekilde teşvik edilmektedir, kadınlar - özellikle beyaz ve orta sınıf mensubu kadınların artık

olabilecekleri kişi konusunda “hiçbir sınırı ve engeli” yoktur, gerçekte görüşleri, arzuları şekillendirilmekte ve bu toplumun genel geçer ilişkileri içerisine hapsedilmektedir. Pek çok durumda bu tarz illüzyonlara kapılan kadınlarda - ve özellikle sayıları azımsanamayacak kadar fazla olan genç kadınlarda -arzuları ve “hayalleri” gerçekleşmeyince... ya da bu kişilerin arzu ve hayalleri her iki durumda da ataerkillikle ve erkek egemenliği ile, kadınların -diğerleri gibi- değersiz görüldüğü ve aşağılandığı pek çok norm ile şekillenen ABD gerçeklikleri ile çatıştığında bu durum kişiyi hayal kırıklığına, maneviyatının bozulmasına ve depresyona itmektedir... tüm bunlar - en fakirinden en ayrıcalıklısına- kadınları her alandan sarmakta ve en mahrem ve özel ilişkilerine nüfuz etmektedir.

Tam aksine bir bütün olarak istismar ve baskı oluşturan bir devrime temel oluşturmuştur. Ancak bunu gerçekleştirebilmek için bu devrim kadının özgürleşmesi için bir anahtar ve temel bileşen olarak yürütülmelidir.

Bu devrim ve bu gelecek muhtemeldir. Ve günümüzde - gitmeyi amaçladığımız yer, nasıl yaşayacağımız ve oraya ulaşmadaki mücadele boyunca bağlı olacağımız, bize kılavuzluk etmesi gereken görüş budur.

Bu şu demektir; toplumun her düzeyinde kadının tam bağımsızlığını ve toplumu dönüştürme mücadelesine tam katılımını önleyen tüm bariyerleri indirmeliyiz. Bu aynı zamanda kadınlar ve erkekler arasındaki tüm ilişkilerin dönüşüm mücadelesini sürdürme, yalnızca kadının tam bağımsızlığı için başkaldırısı ve sabırsızlığını desteklemeyen aynı zamanda bu sabırsızlığı hepimizi ileri götürebilecek bir güç olarak karşılayan bir atmosfer oluşturmak anlamına gelmektedir. Yani erkekler davranışlarını değiştirmek zorunda - şimdi, daha ileriki bir gelecekte değil, böylelikle günümüz mücadelesinde kadının tamamen özgür olabildiği en sağlıklı atmosferi oluşturacaklar ve yaşamaya gerçekten değer bir dünya için savaşacaklar.=

DAHA RADİKAL DAHA ÖZGÜRLEŞTİRİCİ

İncelediğimiz yanlış yollar ve çıkmaz sokaklar işe yaramazdan bile daha kötüdür. Zamanın gerekliliklerini ve şu anda gerçek özgürlük için mevcut potansiyeli karşılamada yetersiz kalmakla kalmayıp aynı zamanda gerçek çözümden de uzaklaştırmaktadır. İnsanları dar görüşlü, yalnızca kendilerini düşünen ve günümüz gerçekliklerinin sınırları tarafından korkunç şekilde bastırılmış bir hale getiriyorlar.

Kapitalizm kadına özgürlük getirmedi, getiremez de. Kapitalizm kadının baskı altına alındığı formları çok az değiştirebilmiştir ve kadınların, erkekler gibi kendilerini izole bireyler olarak görmeleri için -böylelikle baskı altındaki kendilerinin ve diğerlerinin karşı karşıya geldiği bu sistemik ve sistematik boyun eğdirmeyi örtbas ederek bunun yapısal doğasını maskeleymiştir.

Kadınlar için eşitlik mücadelesi kadınları özgürleştirmede önemli bir role sahiptir ancak yeterince radikal değildir. Eğer eşitlik mücadelesi kapitalist dünyanın dar görüşleriyle sınırlıysa, ve eğer kapitalizm sisteminin kendisine el sürülmemişse kadınlar kendilerinin bir eşya olarak “en iyi ihtimalle”, “sahibi” olabilirler, ya da onlara aslında birer eşyaymış gibi davranarak başkaları üzerinde kontrol kazanabilirler ancak bu istismarcı düzenin sınırlayıcı bölgesinden asla kaçamazlar.

Aslında açıkladığımız üzere kadının baskı altına alınması insanlığın ilk defa sınıflara ayrılışı ile birlikte ortaya çıkmıştır. Kapitalizm kadını özgürleştiremezken, istismara ya da baskıya o ya da bu şekilde en nihayetinde bir son verebilecekken

DEVRİMCİ DEVLET GÜCÜ – EN ÖZGÜRLEŞTİRİCİ ŞEY

Bir kadının içinde yanan yaratıcılık ve daha farklı bir yaşam özlemi ile birlikte hapsedilmiş öfkenin açığa çıktığını ve bilinçli şekilde yön verildiğini; bunun yalnızca her türlü kadın baskısı ile mücadelede değil aynı zamanda toplumu ve dünyayı bir bütün olarak geliştirmeye ve değiştirmeye katkıda bulunan bir yakıt olduğunu hayal edin.

İnsanlığın yarısının günün ya da gecenin herhangi bir saatinde, evlerinde ya da sokakta – işgalci askerleri, saldırgan yabancılar ve sıklıkla sözde “aşkları” tarafından saldırıya uğrayabileceği ve tecavüz edilebileceği gerçeği ile yaşamaya zorlanmadığını hayal edin. Kadınların bu dünya üzerinde böylesi bir korku yaşamaksızın gerçek anlamda özgür şekilde dolaşabildiğini hayal edin.

Bu sadece bir hayal değil—bunu gerçekleştirmek mümkün.

Bir kadının bir daha asla kendini ya da çocuklarını beslemek için son çare olarak bedenini satmanın ne demek olduğunu bilmediği veya başka bir şekilde cinsel anlamda zorlanmadığı ya da bir şeyleri kabul etmeye zorlanmadığını hayal edin.

Cinselliğin serbest, gönüllü ve herkes için saygı, eşitlik ve paylaşılan arzular çerçevesinde gerçekleştiğini hayal edin. Genç insanların hazır olduklarında sağlıklı ilişkileri ve cinsel ilişkiyi keşfetmeye ihtiyaç duyduklarında, fiziksel bir tehlike ya da gereksiz duygusal zararların yükü olmaksızın eğitim ve destekle büyüdüğünü hayal edin.

Bu sadece bir hayal değil—bunu gerçekleştirmek mümkün.

Bugün erkekleri “korkak (pussy)” ya da “ibne” olarak anılmaktan daha fazla sinirlendiren bir şey olmadığını düşünün. Şimdi, insanların geçmişte bugün kullanılan - “erkek” ve “kadın” olmanın ne demek olduğu - sınırlayıcı cinsiyet kavramlarına - insanlığın baskıcı geçmişinin

kafa karıştırıcı absürtlükleri olarak - dönüp bakacağını günü hayal edin.

Kadınların fiziksel güzellik standartlarına göre değerlendirilmediği, bedeninin bir kısmı yüzünden insani değerinin ve potansiyelinin düşmediği - onun yerine tam anlamıyla insanlar olarak görüldükleri bir topluluk hayal edin.

Kürtaj ve doğum kontrolünün bütün kadınlar için namus damgası veya müdafaa gerekmeksizin her zaman erişilebilir olduğunu hayal edin. Herkesin kadın biyolojisini kapsayan bilimden - bilimin kendisi ve bilimsel metotlar daha da ayrıntılı olmak üzere - haberdar olduğunu hayal edin - böylelikle sözde "kutsal erkek" kavramının geleneğin yükünü, zorlanmış anneliğinin engellerini kadına yüklemek, kadını en temel haklarını yaşadığı için ayıplamak için toplumun cehaletinden beslenmesinin önlendiğini hayal edin.

Bu yalnızca bir hayal değil—bunu gerçekleştirmek mümkün—ve acil olarak harekete geçirilmeyi beklemekte.

Ancak bundan daha fazlasını hayal edin. Tüm bunlar konusunda ısrar edildiğini ve yeni devrimci bir devlet ile onun komünist liderliği tarafından tüm bunlar için kılavuzluk ve kaynak sağlandığını hayal edin. Şimdi bu bağlam ve temelde, tüm bu sürecin tüm toplumda teşvik edilen tartışma ve muhalefet içerisinde verildiğini hayal edin. Değişim oranında sabırsız olanların baskı altına alınmadığı ve hatta bu kişilere eleştiri yapmaları için platformlar ve deneyler için yetkiler sunulduğu bir yer. Toplumun her kesiminden ve farklı geçmişlerden gelen insanların göğe yükselmek, yüzyıllık gelenek zincirleri ile kurulan tüm insan ilişkilerini radikal şekilde değiştirmek için birlikte çalıştığını hayal edin.

Bir insanın sevgi ve tutku ihtiyacının ket vurulduğu ve hatta dalga geçildiği bir yer olmaktansa, ailelerin kendi içinde radikal değişimlere gittiği bir yerde olduğunuzu hayal edin. Evliliklerin ve partnerliğin tamamen gönüllülük üzerine kurulu olduğu; sevgi, saygı, tutku ve eşitliğin insanların toplumla iletişimlerini iyileştiren bir özellik olduğunu hayal edin. İnsanların kendi evlerinde özel ve yalnız kalabildikleri bir alan olduğunu ve aynı zamanda herkesin bir istismar ya da başka bir küçük düşürücü durum karşısında, bu durumu ifşa etme, bununla mücadele etme ya da bunu unutmaları halinde toplum ve kuruluşları tarafından destekleneceklerini bildiklerini hayal edin.

İnsanların yeni topluluk biçimleri, birbirlerini destekledikleri ve karşılıklı olarak birbirlerinden beslendikleri yöntemler geliştirmek için daha ileri gittiklerini; dar - ve daha da daraltıcı biyolojik bağlara dayanan aile kurumunu yıkacak ve en nihayetinde bunu aşacak temeller kurduğunu hayal edin.

Farklı topluluklar ve bağlantılar arasında bir geçiş olarak tüm toplumda - kadınlar ve erkeklerin - yeni jenerasyonu yetiştirmenin mutluluğu için ve bu mutluluğu bulmak için sorumluluklar aldığını hayal edin. Çocuklar ebeveynlerinin mülkü olmayacak - ebeveynlerinin hayallerini gerçekleştirmeleri beklenmeyecek, ailelerinin yoksullukları nedeniyle seçenek azlığı yaşamayacaklar - ve "gayrimeşruluk" fikri ortadan kaldırılarak modası geçmiş ve çirkin bir ifade olarak anılacak. Bütün yeni jenerasyonun oyun ile geliştiğini, erkek çocuklarının kız çocuklarından ya da herhangi bir insanın diğerinden daha iyi olduğu fikri ile kirletilmeyen genç zihinleri hayal edin. Her yeni jenerasyonun kritik düşünme, yaratıcılık ve bireysel ifadenin varlığında kamu menfaatinin ön planda olduğu yeni toplum fikirleri ile donatıldığını hayal edin.

Yaratıcı enerjilerin kadınları aşağılayıcı ve baskıcı sosyal bölünmeleri övücü alanlara değil, cinsiyet ya da diğer eşit olmayan ve baskıcı sosyal bölünmelerin sınırları olmaksızın insanların insanlığı yükseltmek adına yaratım sürecine yüksek oranda katıldığı, insanları kritik düşünmeye zorlayan, ufuklarını geliştiren bir toplum hayal edin. Erkek çocuklarının ve erkeklerin saçma ve sömürücü "erkek kültürüne" gırtlaklarına kadar batmadıklarını, hayatları boyunca tüketim ürünlerinin ideoloji ve savaş satmaya kadar kullanılan yarı çıplak ve yarı aç kadınların vücut görselleri ile bombardımanına tutulmadıklarını; erkeklerin bunun yerine kadınları eşit insanlar olarak gördüklerini hayal edin. Kadın ile erkek, diğer kültürler ile insanlar arasında eşitlik ve karşılıklı saygı üzerine kurulu bu filizlenen yeni ve devrimci kültürün, farklılıklar ile dolu olduğunu, ciddiyet, anlam, mizah, kritik düşünce, araştırma ve güzellikle dolu olduğu kadar eğlence dolu olduğunu hayal edin.

Tüm bu etkenlerin insanların birbirleri ile karşılaştıkları ve etkileşime girdikleri atmosferde ne gibi değişiklikler yaratabileceğini hayal edin. Yeni düşüncelere yol açabilecek ve yeni düşünme biçimleri yaratabilecek konuşmaları hayal edin. Genç bir kadının ufkunu devrimci harekete adım atmasıyla genişlettikten sonra şunları dediğini hayal edin: "bir kahve dükkanına girdiniz ve genç kadınların popolarının büyüklükleri yerine felsefe ve insanlığın en büyük sorununun nasıl çözülebileceği hakkında konuştuklarını duydunuz." Bu durumun nasıl bir yakıta dönüşeceğini, ne gibi girişimlere yol açacağını ve bilim, spor, eğitim felsefe ve diğer insan aktive ve düşünce alanları ile nasıl pozitif etkileşimlerde bulunabileceğini hayal edin.

Kadına uygulanan baskının kalıntılarına karşı verilen mücadelenin - birbirleri ile çelişmeler ya da birbirlerinin sosyal ihtiyaçlarını karşılama adına gösterdikleri önemli eforları "bölşeler" bile - baskı altına girmeksizin bölünmeden, ancak geri çekilerek dünyayı değiştirmede anahtar bir rol üstlenerek bu role hayat verdiklerini hayal edin.

Liderlik verilmiş olsaydı bu zorluklar da gerekli sosyal dönüşümü derinlemesine, toplumun

ihtiyaçlarının, her türlü baskı ve yozlaşmadan arındırılmış nihai komünist bir dünya hedefine uygun ve bu yönün yararına yaşayan yeni yöntemlerle nasıl karşılanabileceğini, anlamının bir parçası haline geleceklerdi.

Ütopya mı? Kesinlikle hayır.

Bütün bunlar mümkün olmakla kalmayıp, komünist devrimin ilk aşamasında bu yolda büyük başarılar elde edilmiştir. Bu özellikle 1949-1976 arasında Mao Tsetung liderliğindeki Çin'de doğuydu. Çin'de fahişeliğin sosyal bir olgu olarak yok olması ve kadınların Şanghay gibi büyük şehirlerde gece tek başına korkmadan yürüebilmesi on yıldan kısa sürdü. Köylüler arasında yaygın olan "Evlendiğim karım satın aldığım at gibidir - istediğim gibi binerim ve kırbaçlarım" deyişi yerini başka bir söze bıraktı "Kadınlar gökyüzünün yarısını tutar!". Çocuk bakımı, yemek yapma ve çamaşır yıkama gibi kadınları evlerinde tutan birçok şey yeni toplu formlarda yapılmaya başlandı. Kadınlar imalat işçiliğine katıldı, devlet işleriyle meşgul olmaya başladı, orduya girdi, okula gitti ve devrim partisinin liderleri oldu. Erkekler de değişmeye ve kadınlarla yeni bir şekilde bağ kurmaya başladı - kadınların yanında kamu alanlarında birlikte çalıştılar ve çocuk bakımı ve ev işlerini eşitliğe dayanarak paylaşarak ev içi küreyi değiştirdiler.

Çok önemli bir nokta, sanatlar ve kültürün geneli köklüce dönüştürüldü, böylece bir jenerasyon dolusu kız ve genç kadın, güçlü ve özgüvenli kadın kahramanlarla büyüdü, erkeklerin yapabildiği şeyleri yapamayacaklarını hiç düşünmediler bile. Güçlü bir örneğe bakmak gerekirse, devrimden önce "ayak bağlama" - "cinsel çekicilik" adına küçük kızların ayak kemiklerinin kırılıp ardından bağlanması ve zar zor yürüebilmeleri - uygulaması oldukça yaygındı ve yüzlerce yıldır sürmekteydi. Çin devrimi bu zalim uygulamayı sonlandırmakla kalmadı, yirmi yıl içinde Çin balesindeki kadınlar geleneklere karşı gelerek devrim savaşçıları ve askerlerini sergilediler - ve kadınlar için yeni atletizm formları oluşturmada, bale, sanat ve genel olarak kültürde yeni estetikte çığır açtı!

Kadınlara olan baskı tabii ki tamamen ortadan kalkmamıştı. Binlerce yıllık baskıcı ilişki bir gecede silinemez, eski toplumun bu doğum izlerini kazmak için güç ele geçirildikten sonra bile illa ki azimli bir mücadele gerekir. Burada anlatılan tüm ilerlemeler, on ve yüzlerce milyon kadın ve erkeğin keskin çabaları sonucunda elde edildi. Ama en kayda değer nokta, ne kadar şey başarıldığı ve durumların tamamen yeni bir şekilde ne kadar çabuk değişmeye başladığıdır. Devletin gücü kitlelerin elindeydi ve toplumun devrimsel liderliği, ilerleme yapanlara destek ve inisiyatif verdi ve ardından bu ilerlemeleri topluma yaymak için mücadele etti.

Çin'deki devrimin tersine çevrildiği ve Mao Tsetung'un 1976'da vefatından sonra

kapitalizmin geri geldiği doğrudur (yirmi yıl öncesinde eski sosyalist Sovyetler Birliğine kapitalizmin geri gelmesinden sonra). Ve kapitalizmin geri gelmesiyle birlikte kadınlara olan baskı da - kadınların bir kez daha erkeklerden daha az değerli olması durumuna uygun olarak kadınlara yapılan sistematik ayrımcılık ve küçük düşürme ile birlikte yaygın fahişelik ve kız bebeklerin öldürülmesi - intikam hissiyle tekrar canlandı. Komünizm: Yeni bir Safhanın Başlangıcı, Devrimci Komünist Partisi, ABD8'den bir Manifesto'da sosyalizmin tersine çevrilmesinin nedenlerini ve bu acı sekteden- tamamı devrim ve komünizme giden yolda bir kez daha hızla ilerlemek, yeni çığırılar açmak ve daha iyi iş çıkarmak için çok önemli olan büyük başarılarından ve Çin'deki sosyalizm deneyiminden

(ve uluslararası ve tarihi olarak devrimci komünist hareketin daha geniş deneyiminden) çıkarılacak dersleri inceledik. Burada, Çin'deki ilerlemelerin (sosyalist olduğu zamanda Sovyetler Birliği'ndeki diğer önemli ama o kadar kapsamlı olmayan ilerlemeler) kısmen kısa süreli sosyalizm sürecinde başarılan şeyin gerçekliği, kadınların ve insanlığın tüm gelenek zincirlerinden, tüm istismarcı ve baskıcı bağlardan ve beraberinde gelen ve destekleyen düşünce biçimlerinden özgürleşmesinin nihai gerçekleşmesinin potansiyeline çok güçlüce işaret eder.

Bu ilk devrimlerin fikir, yöntem ve uygulama aşamalarındaki büyük başarılarının ve eksiklerinin özetlenmesi ve incelenmesiyle, diğer alanlarda daha kapsamlı incelemelerle birlikte ABD Devrimci Komünist Partisi Başkanı Bob Avakian, devrim ve komünizm üzerine yeni bir sentez oluşturmuştur. Kadınların özgürlüğü konusunda komünizmden daha radikal olan bir insan düşünce akımı veya çaba olmamıştır ve komünizm de hiçbir zaman Bob Avakian'ın liderliğindeki gelişiminde olduğu kadar ileri görüşlü, radikal ve bilimsel olmamıştır.

Kapitalizmin-emperyalizmin hükmünü devirme ve komünist bir dünya amacıyla yeni topluma sosyalist yolda devam etme çabası hususunda Bob Avakian ideoloji diyarında çabanın çok daha büyük bir rolü olduğunun altını çizmiştir. Genelde toplumda canlılık ve tahammüre ihtiyacı, gerçekleşen ekonomik ve politik değişimler arasındaki sürekli yer değişimine ihtiyacı ve bilim, felsefe ve sanat çevrelerinde büyüyen tartışmalara olan ihtiyacı vurgulamıştır. Daha önce entelektüel işlerden uzak tutulan kişiler tarafından toplumun tüm alanlarına katılımı engelleyen bariyerlerin yıkılması için gerçekleştirilecek daha fazla yol gereksinimi haklı bulmuştur. Bu yeni sentezin de kilit bir parçası olarak tüm insan ilişkileri ve düşüncülerinde devrim sürecinde kadına baskının tüm kalıntılarının (ve baskıcı toplumun diğer tüm kalıntılarının) tamamen kökünden sökülmesi için devam eden mücadelenin pozitif rolünün farkında olunması ve komünizme doğru mücadelede ilerleme yerine herhangi bir "yerleşmenin" önlenmesinin bir parçası olarak serbest bırakılması devrimci liderlik tarafından nasıl kabul edilmesi gerektiği konusunda bir eğilimde ısrarcı olmuştur. Avakian,

bu baskı yapılarının ve bunları aşma araçlarının daha derinlemesine incelenmesi gerektiğini - önceki devrimsel toplumların deneyiminin ileri bilimsel özeti aracılığıyla - ve bu baskıya direncin daha güçlü şekilde, devrim çabası boyunca devlet gücünü ele almadan önce de şimdiden başlayarak uygulanması gerektiğinin altını çizmiştir.

Ve RCP lideri olarak üstlendiği bu rol süresince, günümüzde devrimci bir hareketin kadın-erkek arasındaki yeni ilişkinin ve karşılıklı sevgi ile eşitliği teşvik eden yeni ahlakın canlı manifestosu olacağı konusunun üzerinde ısrarla durmuştur. Tam anlamıyla günümüzden otuz yıl önce ifade ettiği gibi:

“Pek çok yönden, özellikle erkekler için kadın sorunu siz onu tamamen ortadan kaldırmak istesiniz de ya da mevcut varlığını, sosyal ilişkilerini ve kadınları köleleştiren (ya da belki de yalnızca ‘bir kısmını’) ilgili ideolojileri korumak da istesiniz bu sorun baskı altında tutulan kişilikler arasında bir mihenk taşıdır. ‘İçeri girmek istemek’ ile gerçekten ‘dışarı çıkmak istemek’ arasındaki bölücü çizgidir: bütün baskı ve yozlaşmaya - ve toplumun sınıflara bölünmesine son vermek için savaşmak ile bunda yerini bulmak için final analizinin arayışında olmak arasındaki farktır.”

[Download WordPress Themes Free](#)
[Download Premium WordPress Themes Free](#)
[Download Best WordPress Themes Free Download](#)
[Premium WordPress Themes Download](#)
[udemy course download free](#)
[download micromax firmware](#)
[Download WordPress Themes](#)
[udemy free download](#)

Yeni Sentez

"Enternasyonalizm - Önce Tüm Dünya Gelir" - Bob Avakian